

20.5.66, יום ו'

אחמול לפנות ערב שבנו מירושלים לאחר סיום הועידה. זו נמשכה פחות משני ימים.

נפתחה ביום ג' בשעה תשע בערב (17.5.66) ונסתיימה ביום ה' בשעה 5 אחה"צ. הפתיחה הייתה

רבת רושם. האולם הגדול של בניני האומה היה צפוף. המתיחות לא פסקה עד אסמא נעילה

הישיבה. דברי נמשכו יותר מדי - כמעט שתי שעות תמימות. הכינותי שתי נוסחאות שונות בכתב -

ונאמתי בעל פה - לגמרי נוסח שלישי. ההפלאתי למצוא בכניסתי את אפרים רייזנר. שאלתי היכן

המכתב שהבטיח לי לאחר שיחתי אהו לפני יותר משבועיים, אמר שיבוא. היה שפירא וי. בורג,

גט בן טאיר, כטה חברי חירות. הוויכוח למחרת ולמחרתים עמד עלגובה בדרך כלל.

בגמר הישיבה הזמין אותי בר לביתו בה"א בערב בתשע - ושהינו אצלו עד 2 אחרי חצות -

בשיחת רעים ורעות.

המסיבה אצל בר נמשכה עד שתיים אחרי חצות.

21.5.66

כשקמתי הבוקר הפחיעה אותי פוליה בספור כי רננה כבר ילדה אחמול בערב ילד - משקלו

קילו וחצי הוא נמצא באינקובטור, כי אינו מסוגל עדיין לנשום בעצמו ונותים לו חמצן.

ניגשנו מיד לאסותא - דוליק לא נמצא אז - ומצאנו את רננה במצב רוח טוב. היא כמעט לא

הרגישה כל כאב והיא מוכנה אפילו היום לקום. מטפל בה ד"ר גולדברג. פוליה ראהה את הילד

והיא מחפעת משוב מראהו. הוא ארוך (דומה כנראה לדוליק) הייתי מוכרח לשוב הביתה כי

צריכים לבוא אצלי השגריר הפרסי, הארגנטינאי ואחר כך פולס.

בעשר בא אצלי הציר הפרסי - לא שגריר פורמלי, כי אין לנו קשרים דיפלמטיים עם

פרס, וסיפר לי על ההתפתחויות בפרס - הם קוראים ללשונם פרסי, ולא איראני, אבל הארץ נקראה

איריון גם בימי קדם - ושיבה העזרה שאנשינו נותנים לפתוח החקלאות. יחסיים עם רוסיה

הוטבו. לדבריו גם האפגאנים ואפילו הקורדים מדברים פרסית, הקורדים קצת דיאלקט שונה,

אבל אפגאנים פרסית טהורה.

אחריו בא הארגנטיני - יהודי שנולד אמנם בארגנטינה, אבל הוריו היו מתיישבים באדמת ברוך הירש. שמו אדולפו (זאב) גם. הוא רוצה שאבוא לארגנטינה. אמרתי לו מדוע קשה לי לבוא לארץ שאיני יודע לשונה. הם הולכים להקים פה בית ארגנטינא. אמרתי שלמען השם אל יבנו בח"א אלא בירושלים. הוא טוען בירושלים אין קלוב של גולף. אמרתי לו יסמוך על חדי - יבנה גם קלוב לגולף.

- באחת עשרה וחצי הגיע השגריר הגרמני ואשחו. בנו, ברוסטיאן, הלומד משפטים בפריבורג רוצה לבוא לחדשים, עם ידיו צעיר צרפתי, לעבוד באחד המסקים בארץ במשך ששה שבועות. אמרתי לו שיבואו לצדה בוקר, יעבדו אצלנו ארבעה שבועות, אחר כך ילכו לעבוד שבועיים בצמון, או באפיקים - אם כי אני חושש ששם יהיה יותר מדי קר - או באילת השחר. הוא היה מרוצה מאוד להצעה זו. הוא סבור שיום שהותו של אדנאור בשדה בוקר היה המאושר ביותר בבקורו בארץ. ואשר לגמר המו"מ הכלכלי - נגמר בכי טוב. שאלתי אין לו עוד כל קשר עם פיתוח הנגב? לא, כי כך רצתה ממשלתנו. הכסף נועד לסלפונים, לשיכון, לפיתוח תעשייה זעירה. בגרמניה יש מחסור של פועלים אם כי יש להם 1.3 מיליון של פועלים איטלקים, ספרדים, יוונים וערבים. אבל יש הרבה תעשיות שחסרים להם בכל זאת פועלים, השכר הממוצע של פועל הוא 200 דולר לחודש, אבל כוח הקניה של דולר בגרמניה הוא כפול על זה שבאמריקה, אם כי באופן רשמי דולר הוא 4 דק.

- מצאתי הבוקר דברי לוי אשכול על שיחתו עם אדנאור בשבועון "במחנה" 19.4.66:
"יש גם דברים כחובבים, ויש גם החרשמויות. אני יכל להעיד מה היו הרשמים הטריים של בן-גוריון ושל האנשים שילוו אותו, בשובם מן השיחה עם אדנאור בארה"ב: דובר על 500 מיליון דולר לעשר שנים. ראייה לכך, שבמשך 3 שנים קיבלנו על חשבון זה את החלק המתאים: פעם או פעמים קיבלנו על חשבון זה את החלק המתאים: פעם או פעמים קיבלנו 50 מיליון דולר, ובפעם אחרת הם אמרו שהם רוצים לחלק את הסכום ל-12 תשלומין במקום 10. בהתאם לכך קבלנו 40 מיליון דולר באותה שנה. ישנה חליפת מכתבים, הנמצאים בחלקם בידי האיש שטיפל בכך, דר. שנער ובארכיונים שלנו. כל העובדות והמכתבים האלה יוצרים תמונה בהירה. כאשר היה כאן בירנבך, דובר על כך בשיחות בהן השתתפתי גם אני. לא שמעתי מפייהם איזה שהוא מקפוק בענין הסכום עליו דובר".

- בערב הלכנו שוב לבית החולים. ראיתי את הילד - קטן מאוד, אך מביט בכוח על מה

שנעשה סביבו. כשהאחות פתחה האינקובטר שבו הוא מונח ונקחה השמשות - הניע בכוח רגליו

וידיו. אולם העיניים סגורות.

22.5.66, יום א'

הבוקר בא שמואל דיין. הביא המאמר שנתן לו אשכול על הפרשה וביקש שאמציא לו השבוע

חשובה. אגב סיפר לי אבא שהוא נשא אשה היושבת בירושלים והוא נמצא כמעט כל השבוע בירושלים,

רק בשבת הוא חוזר לנהלל. המסק שלו מתנהל ע"י בחו.

הטלפון של אשחז בירושלים & 27257 (גברת חנוך), רשות כלכלית, משרד רוה"מ.

- ערכתי היום רשימה קצרה על ההסכם עם בון שבאה לבטל את הסטרה שלשמו ניתנה ההלוואה.

- חידיעות על מצב בריאותו של החינוק של רננה מעודדות.

23.5.66, יום ב'

עליתי לירושלים לישיבת הכנסת. הישיבות התחילו ב-11 ולא ב-4 כפי שהודיעו לי מקודם.

חורי לדיבור הגיע רק בחמש, דברי נמשכו כ-9 רגעים ושבתי לח"א. במכונית שמעתי קול ישראל

המסדר חשובה אשכול. בין השאר הכחיש דברי על הסכומים שקיבלו כבר מבון לאחר שיחתי עם אשכול -

הוא שכן רק שאני רק ציטטתי מה שאשכול אמר בקול ישראל - והכחיש את עצמו.

- בערב הגיע דוליק. הסביר מצב החינוק. יש חשש לצהבת, אבל הוא סומך אצ לגמרי על

הרופאה המטפלת בפגים (מלה חדשה שלמדתי ממנו, פירושה ילדים שנולדו לפני חמשה ירחי לידה).